

Rep. Nr. 34/14

*

AR. NB-037-05
E/01/0247/02

*

Eindbeslissing van
26 juni 2014 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van het Comité
van 27 mei 2005

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van DE HEER A..., algemeen geneesheer, wonende te XXXX,

appellant, met als raadsman meester B , advocaat te XXXX, die niet verschijnt.

Tegen

RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare instelling,
met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

geintimeerde, voor wie zijn verschenen, mevrouw C... en de heer D , ambtenaren bij geintimeerde

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 22 mei 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de stukken van het dossier, in het bijzonder

- de beslissing van het Comité van 27 mei 2005, betekend aan dr A op 13 september 2005,
- het verzoekschrift tot hoger beroep van dr A (de appellant) van 11 oktober 2005, ontvangen ter griffie op 13 oktober 2005,
- de pleitnota van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) van het RIZIV van 13 november 2013,

neergelegd op de griffie van de Kamer van beroep op 13 november 2013,

- de schriftelijke bevestiging door de appellant van zijn akkoord met het voorstel van de DGEC tot vernietiging van de beslissing van het Comité van 27 mei 2005, ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep op 29 november 2013 en de schriftelijke bevestiging door de raadsman van de appellant van dit akkoord, ontvangen ter griffie van de Kamer van beroep van 13 januari 2014,
- de vaststelling van rechtsdag op 22 mei 2014

Op de openbare terechtzitting van 22 mei 2014 zijn mevrouw C en de heer D verschenen voor de DGEC (de geïntimeerde) en werden zij gehoord in de uiteenzetting van de pleitnota voor de geïntimeerde.

De appellant is op deze terechtzitting niet verschenen

De debatten worden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 26 juni 2014, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep.

*
* *

1. Voorwerp van de oorspronkelijke vordering

In het kader van een onderzoek gevoerd door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle werd aan dr A ten laste gelegd (1) dat hij verstrekkingen verricht in het kader van begeleiding van sportbeoefening ten onrechte heeft aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering en (2) dat er binnen hetzelfde kader ten onrechte verstrekkingen klinische biologie en kinesithérapie werden aangerekend op zijn voorschrift

Deze aanrekeningen maakten volgens de DGEC een schending uit van artikel 136, § 3 van de ZIV-wet 1994

De eerste tenlastelegging betreft de periode van 1 juli 2000 tot 28 februari 2001 Volgens de nota voor het Comité heeft dr. A .. alsdan ten onrechte 184 verstrekkingen aangerekend bij 39 verzekerden voor een bedrag van € 1 986,64

De tweede tenlastelegging betreft de periode van 1 mei 2000 tot 28 februari 2001. In de nota voor het Comité wordt besloten dat er alsdan ten onrechte op voorschrift van dr. A. 3456 verstrekkingen (klinische biologie en kinesithérapie) werden aangerekend bij 55 verzekerden voor een bedrag van € 6 994,94

Deze inbreuken werden betwist door dr A. In het kader van de procedure voor het Comité liet hij als verweer gelden dat de rechten van verdediging, het legaliteitsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel werden geschonden en dat de redelijke termijn overschreden werd.

2. De bestreden beslissing van het Comité

Het Comité verklaarde bij beslissing van 27 mei 2005 de tenlaste gelegde feiten bewezen en weerhield ze, met uitzondering van de prestaties aangerekend onder de nomenclatuurnummers 353194, 125016, 127116, 540271, 540293, 551515, 551736, 553015, 555030, 555052, 556113 en 556253.

Het Comité oordeelde dat dr. A... bijgevolg krachtens artikel 141, §5, laatste lid van de ZIV-wet van 14 juli 1994, de waarde van de weerhouden ten onrechte aangerekende verstrekkingen moet terugbetalen, zoals herleid tot het bedrag van € 8.711,03.

Daarnaast sprak het Comité bij toepassing van artikel 141, § 5 van de ZIV-wet van 14 juli 1994, een bijkomende administratieve geldboete uit van € 4.355,51 of 50 % van de totale waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen. Deze boete werd opgelegd met opschorting gedurende een periode van drie jaar.

De beslissing van het Comité van 27 mei 2005 werd ter kennis gebracht van dr. A op 13 september 2005.

3. Vorderingen van de partijen in hoger beroep

3.1. Dr A (de appellant) heeft op 11 oktober 2005 op gemotiveerde wijze hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van het Comité van 27 mei 2005.

Hij besluit in het verzoekschrift tot hoger beroep dat deze beslissing onwettig is en in strijd met volgende wettelijke bepalingen en algemene rechtsbeginselen

- artikel 149 van de Grondwet betreffende de motiveringsplicht;
- artikel 6 1 van het EVRM betreffende het recht op een eerlijk proces, de rechten van de verdediging en het vermoeden van onschuld;
- artikel 7 1. van het EVRM betreffende het legaliteitsbeginsel,
- artikel 2, tweede lid van de Strafwet betreffende het principe van de mildere strafwet,
- artikel 84 van de Grondwet betreffende de authentieke uitlegging van de wetten bij wet,
- artikel 136, §3 van de ZIV-wet 1994, opgegeven door artikel 233 van de wet van 31 december 2002,
- het algemeen rechtsbeginsel van het recht van verdediging ingevolge de verschuiving van de bewijslast en de weigering om

het bewijsmaterieel aan de zorgverlener ter beschikking te stellen,

- het algemeen rechtsbeginsel van de toepassing van de mildere strafwet,
- het algemeen rechtsbeginsel van het vermoeden van onschuld,
- het algemeen rechtsbeginsel, afgeleid uit het procesrecht, betreffende de bewijslast van de eisende partij

Dr A vraagt op deze gronden dat de bestreden beslissing van het Comité wordt vernietigd en dat wordt gezegd voor recht dat de ten laste gelegde feiten geen aanleiding kunnen geven tot enige sanctie of veroordeling, minstens dat zij niet bewezen zijn

3.2. Bij pleitnota van 13 november 2013 vraagt de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) de vernietiging van de bestreden beslissing van het Comité van 27 mei 2005.

Deze vraag is gesteund op volgende motieven :

“Gelet op het feit dat de vaststellingen in dit dossier dateren van 1 juli 2000 tot 28 februari 2001 en van 1 mei 2000 tot 28 februari 2001 en gelet op het feit dat de wettelijke basis voor de tenlastelegging momenteel niet meer bestaat, vraagt de Dienst de vernietiging van de beslissing van het Comité van 27 mei 2005 ”

De appellant verklaart schriftelijk dat hij akkoord gaat met het standpunt van de DGEC waarbij de vernietiging van de bestreden beslissing van het Comité wordt gevraagd

*
* *

4. Beoordeling

4.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep van de appellant is tijdig en op regelmatige wijze ingesteld Het is ontvankelijk.

4.2. De gegrondheid van het hoger beroep

4.2.1. De geïntimeerde vraagt de bestreden beslissing van het Comité van 27 mei 2005, genomen ten aanzien van dr A , te vernietigen

Als reden daartoe wordt gewezen op het feit dat de redelijke termijn werd overschreden en dat de wettelijke basis voor de tenlasteleggingen niet meer bestaat

De appellant verklaart zich uitdrukkelijk akkoord met het voorstel om de bestreden beslissing te vernietigen

Deze vraag tot vernietiging komt naar het oordeel van de Kamer van beroep gegrond voor om volgende redenen

4.2.2. De overschrijding van de redelijke termijn staat ter zake vast Er is inmiddels immers reeds minstens 13 jaar verstreken sinds de datum van de ten laste gelegde inbreuken.

De overschrijding van de redelijke termijn heeft geen verval van de vordering tot gevolg

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R v St 3 juni 2004, Monstrey, nr. 132,001, R v St 10 juni 2004, Baelden, nr 132 234, www.raadvst-consetat.be)

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake vooreerst voor gevolg dat het opleggen van een sanctie, zoals een administratieve geldboete, niet meer redelijk, noch mogelijk is

Dit geldt des te meer nu de wettelijke basis voor de tenlastelegging reeds vanaf 1 mei 2003 werd geschrapt (cf artikel 233 van de wet van 24 december 2002 (B.S 31 december 2002 (eerste uitg)) met ingang van 1 mei 2003 (art 1 K B 12 mei 2003 (B S 26 mei 2003))

Ingevolge het verstrijken van de redelijke termijn kan tevens worden aangenomen dat, zoals ook door de appellant werd ingeroepen, de rechten van verdediging in het gedrang komen en dit in het bijzonder in het kader van het verweer omtrent de bewijsvoering

De inbreuken hebben betrekking op de aanrekening of het laten aanrekenen van prestaties naar aanleiding van gezondheidsschade ontstaan in het kader van een sportcompetitie of –demonstratie waarvoor er toegangsgeld zou zijn ontvangen door de organisator en de deelnemers een vorm van bezoldiging zouden hebben ontvangen.

Deze tenlasteleggingen worden door de appellant ten gronde betwist omdat deze laatste voorwaarden gesteld aan de sportcompetitie ter zake niet vervuld zouden zijn

De feitelijke omstandigheden waarin de aanrekening van de verstrekkingen is geschiedt, dateren evenwel van 13 tot 14 jaar geleden Dit tijdsverloop hypothekeert uiteraard de mogelijkheid tot verweer omtrent de elementen die de geïntimeerde ter staving van de inbreuken aanhaalt (zoals de verklaringen afgelegd in het kader van het onderzoek, of de verwijzing naar bepaalde publicaties of vermeldingen op websites, cf blz 6 van de nota voor het Comité).

De vraag van de geïntimeerde, hierin bijgetreden door de appellant, om de bestreden beslissing van het Comité ingevolge het verstrijken van de redelijke termijn te vernietigen is in deze omstandigheden terecht

Bij gebrek aan een afdoende mogelijkheid om de betwisting alsnog te beoordelen in het kader van een eerlijk proces, kan de tenlastelegging niet worden weerhouden

De vernietiging van de bestreden beslissing houdt in dat de oorspronkelijke vorderingen van de geïntimeerde dienen te worden afgewezen.

* *

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond zoals hierna bepaald.

Vernietigt de bestreden beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 27 mei 2005 gewezen in de zaak van dr A

Opnieuw wijzend, wijst de oorspronkelijke vorderingen van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle gesteld lastens dr. A.. af

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 26 juni 2014 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen.

De griffier,

De Voorzitter,

M VOLCKE

M DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters Marc Dubois en Benjamin Debruyn, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede dokter Johan Bockaert en dokter Constantinus Politis, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van het geneesherenkorps

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep.